

9 januari 2014, Remco:

We moeten vroeg op, 04.45uur is vroeg voor ons, maar we krijgen er wat moois voor terug.

Vandaag staat de floating market op het programma. Met deze tijden verwacht je dat er geen ontbijt te koop is, welkom in Azië, hier begint het leven al om 05.00uur. De bbq's worden al aangezet en de wandelende verkoop wagens zijn al druk op pad om hun etens- en andere waren te verkopen.

De enige die als Aziaat nog niet wakker is, dat is onze portier. Wij komen beneden en alles is op slot, op een bankje (houten) ligt een jonge man lekker te dromen. Heel zachtjes en teder schudden we de jonge man, we fluisteren lieve woorden in zijn oren en dromerig wordt hij wakker.

De woorden die we op een 80 decibel niveau fluisterden waren, Hé! Hij schrok wakker en opende de deuren voor ons, hij roept naar een slaperige oude vrouw, die rustig op een stoel, zittend (lag) te slapen. Ze sprong op en begon tegen ons te praten over de floating markt (FM). Wij hebben al tickets, mag ik ze zien, vroeg ze. Omdat de vrouw wat agressief overkwam, besloten we om ze niet te laten zien. De vrouw was ver in de 70 en probeerde ons bij te houden. Na een 10 keer proberen uit te leggen dat we al tickets hebben en dat het geen zin heeft om ons te volgen, zetten we de vaart erin. Onze passen worden groter en de vrouw wordt kleiner en kan ons niet bijhouden, soms moeten we stoppen voor een oversteek. De vrouw komt dichtbij en bromt iets over FM, wij schenken geen aandacht en lopen verder. Als we bij de haven aan komen, roept ze vanuit de verte naar de verkopende dames op de pier. Wij hebben al tickets zeggen wij tegen de dames en kunt u dat ook aan die ouwe vertellen, dat scheelt haar een jaar van haar leven? De dames begrijpen het gelijk en spreken de vrouw aan, maar ze houdt vol. Als wij na een kwartier wandelen (stevig) aan komen bij de dames waar we gisteren een ticket hebben gekocht. Roept de oude vrouw iets tegen de dames, ze krijgt een sneer en met de staart tussen haar benen en grote zweet druppels op haar hoofd druipt ze af. Wij hebben best medelijden met de oude vrouw, maar wij (en anderen) hebben zo vaak gezegd dat we al tickets hebben, dat we het gezegde maar gebruiken, wie niet horen wil moet maar.... (zweten). De 2 Fransen staan ook fris en fruitig op ons te wachten, net als de boot waar we mee gaan varen. De kapitein van de boot is een vrouw en de gids een man, de vrouw spreekt geen woord Engels en de gids doet erg zijn best. Zijn Engels is zeker niet slecht, als we hem kunnen verstaan. Het is een aandoenlijke man met een vriendelijk gezicht, hij is leer gierig, tijdens de stiltes leert hij wat Franse woorden die hij net van de Fransen heeft geleerd. Wij zijn

gepakt en gezakt met warme kleding, op de vroege ochtend kan het koud zijn, wij hebben geluk dat we de truien voor onze rug kunnen gebruiken en zitten lekker met onze zomer kleding in de boot. Het varen naar de 1e markt duurt een uur, in dat uur doen we leuke indrukken op. Het mooiste is dat je bootjes ziet van 6 meter met een kajuit, waar gewoon gezinnen in wonen. Of dat leuk is voor deze mensen, dat even terzijde, voor onze belevenis een bizar gezicht. Wat blijkt deze mensen zijn een soort tussenpersoon voor de grote en kleine markt. Zij kopen goederen op de grote markt en vervoeren de handel door naar de kleine markt, verkopen het aan de kade of aan andere boten. Dat zien we als we aankomen op de grote markt. De grote markt is niet een markt met allemaal kramen, maar grote boten met handelswaren. De boten zijn ongeveer een meter of 10, soms iets groter en hebben de uitstraling van een houten tjalk. Nu zijn we in Azie en ook hier is de inspirerende handelsgeest zoals overal, ze verkopen dus allemaal watermeloenen of ananas. De boten zijn tot aan de nok gevuld met meloenen en ananas. De kleinere boten kopen een stuk of 50 tot 100 stuks fruit en varen weer door naar de kleine haven, dit gaat dus de hele dag door. De Mekong rivier is erg breed, er vaart ook van alles rond, van hele grote schepen tot kleine bootjes. Die hele grote schepen hebben allemaal 2 grote ogen aan de voorkant, wij zijn nieuwsgierig en vragen waar die ogen voor zijn. Later hebben we het ook gelezen, dus het zal geen lul verhaal zijn, maar het is om de haaien af te schikken in de zee.

Met deze informatie varen we verder naar de kleine markt. Als we aankomen zien we een kleurrijk tal aan bootjes, gelukkig hier verkopen ze alle soorten fruit en klein handelswaar. Een bootje komt ons tegemoet en probeert een kopje koffie te slijten. Een ander bootje wat fruit en een andere boot wat breiwerk. Wij genieten van deze aanschouwing en maken foto's en film van deze vertoning. Dit zijn leuke dingen om te doen en zeker de moeite waard om dit te doen. Na een half uur varen door de markt zijn we toe aan lunch. We stappen ergens uit, waar ook nog even wordt laten zien hoe je rijst noedels maakt en worden gedropt in een restaurant. Restaurantjes in Vietnam zijn allemaal voorzien van hangmatten, hier weten ze wat uitbuiken is. Je volvreten en uitbuiken in een hangmat, wij zijn niet de lulligste en gaan het nu eens uitproberen. Reizen is zwaar zou je zeggen!

De rit terug naar het hotel is net zo leuk als de heenweg, wij genieten van de roering op de Mekong rivier, is gebeuren zoveel dingen, dat je aan een ochtend eigenlijk niet genoeg hebt.

floating market.....

Geschreven door Remco & Ilja
vrijdag 17 januari 2014 09:13 -
